

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Poslovni broj predmeta: K.V. 05/07

Glavni pretres: 27.04.2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Milana Stublinčevića

Svedok je od 19.11.1991. obavljao funkciju načelnika Štaba Tuzlanskog korpusa, kao i zamenika komandanta Korpusa. Dana 25. marta 1992. postao je komandant Operativne grupe Doboj, tako da više nije vršio svoje dužnosti u Korpusu. Nakon odluke Vrhovne komande Prestavnništva SFRJ da se ljudstvo izvuče sa teritorije BiH, napustio je Doboj 14. maja 1992. godine i preko Tuzle stigao u Srbiju. Sledećeg dana, 15. maja 1992, javio se generalu Nedeljkoviću, komandantru Korpusa, i on ga je izvestio o napadu na kolonu JNA u Tuzli. Predložio mu je da sa ekipom ode na pregovore, ali je general Nedeljković to odbio i poslao ga na drugi zadatak. Što se tiče evakuacije kasarne u Tuzli, vreme izvačenja se menjalo i pomeralo, tako da je kolona konačno krenula posle 18:00 časova. Zadržavanjem vojnika u kasarni oni su dovedeni u opasnost. Ne može da kaže da je naređenje za napad na kolonu izao Selim Bešlagić, pre bi to mogao biti Ejub Ganić, ali i ako jeste to uradio onda je to bilo pod velikim moranjem. Stradanje vojnika JNA u Tuzli predstavlja klasičan primer gde Vrhovna komanda, rukovodstvo Tuzle i međunarodna zajednica moraju da snose odgovornost.

Optuženog ne poznaje, ali mu je njegovo prezime poznato. Misli da je u vreme dok je bio u Tuzli na sastanke u kasarni dolazio neko sa prezimenom Jurišić.

Saslušanje svedoka Srećka Mitrovića

Svedok je u maju 1992. godine bio milicioner u Tuzli. Dana 15. maja oko 18:00 časova nalazio se ispred zgrade SUP-a, kada je naišao njegov kolega Blagoje Stankić i rekao mu da bi trebalo neko da otprati kolonu JNA od kasarne do Požarnice. Otišli su do načelnika Bajrića i on im je naložio da uzmu dva službena vozila marke *fiat* i da isprate kolonu. Primetio je da načelnik Bajrić oblači maskirno zeleno odelo, koje do tada nije video. Zadužili su dva vozila i kada su stigli u kasarnu dogovorili su se da svedok sa svojim vozilo bude na čelu kolone. Sa njim u vozilu nalazio se komandir vojne policije poručnik Tešić. U autu nije bio instaliran uređaj veze, tako da svedok nije bio u kontaktu sa svojim [MUP Tuzle] dok je Tešić imao motorolu. Kada su došli do Slavinovića čuo je da neko pita preko motorole *kuda ćemo?* na šta je Tešić odgovorio *prema Majevici*. Kada su došli do Siminog Hana, na policijskom punktu je video neke svoje kolege koje su se sakrile kada su spazile da nailazi kolona. Izašao je iz auta kako bi ih pitao šta se desilo i oni su mu rekali da je u Tuzli puca. U tom trenutku je čuo pucnjavu. Tešić mu je rekao da moraju da se vrate nazad a nekom je preko motorole javio da kolona ubrza izvlačenje. Kada su stigli do jedne kafane sreli su jednu *pragu* na kojoj je sedeo krvav vojnik i koji je Tešiću rekao *jel' to obećanje da ćemo mirno izaći?!* Nešto malo dalje svedok i poručnik Tešić su se razdvojili, Tešić je se vratio u Tuzlu a svedok je otišao kod prijatelja Anđelka Kovačevića i tada na TV-u video šta se dešava u gradu. Pozvao je kancelariju načelnika Bajrića i javio se optuženi Jurišić, koji mu je rekao da se što pre vrati u grad. Vratio se tek sledećeg jutra oko 05:00 časova kada se pucnjava smirila. Na punktu u Siminom Hanu zaustavio ga je kolega Stankić i pitao ga da li sa njim može da krene Jasmin Imamović. Kod česme u Slavinovićima Jasmina je čekao policajac i on je prešao kod njega u auto. Svedok je uspeo da dođe do SUP-a, gde su ga svi pitali *kako je uspeo da pobegne od*

četnika. Tamo je video optuženog Jurišića koji je bio ljut, vikao je kako ga je načelnik Bajrić ostavio da rukovodi a on se izvukao.

Saslušanje veštaka dr Mileta Stojkovića

Veštak je stručnjak u oblasti opšte-narodne odbrane i društveno-civilne zaštite. Proučavanjem dokumentacije spisa i korišćenjem pravila i propisa koji uređuju ovu oblast utvrdio je da su članovi OŠ dobijali naređenje iz Kriznog štaba i prenosili potčinjenima tj. svim jedinicama na terenu. Operativnim štabom rukovodio je načelnik Bajrić i jedino je on bio nadelžan da izdaje direktna naređenja. Član OŠ koji je dežurao (u konkretnom smislu optuženi Jurišić) bio je dužan da prenosi naredbe komandanta (načelnika) ako se to od njega tražio, osim u slučaju kada bi izvršenje tog naređenja predstavljalo krivično delo. U tom slučaju bio je dužan da od komandanta zatraži da mu se pismeno izda takvo naređenje. Ukoliko nije bilo vremena za to mogao je da obavesti višu Komandu ili da odbije da izvrši takvo naređenje. U konkretnom slučaju, naređenje *na vatru odgovorite vatrom* mogao je da prenese samo jedinici na terenu na koju je vatra otvorena a ne svim jedinicama tako da se otvori vatra po celoj koloni, što se dogodilo. Otovaranje vatre po celoj koloni bila je bočna, unakrsna vatra tj. diverzantsko prepadno dejstvo u smislu klasične zasede. To znači da je osmišljena ideja i planirano dejstvo na kolonu ili je došlo do toga da se događaj istrkao kontoli pa je otvorena vatra na celu kolonu iako se to nije želelo. Na video snimku se vide vojnici TO i pripadnici MUP-a, ali to ne ukazuje na to da su oni osiguravali miran prolazak kolone jer oni su morali biti udaljeni jedan puškometao kako ne bi provocirali vojnike u koloni. Komandant Dubajić nije pravilno procenio situaciju već je krenuo sa pretpostavkom da do napada neće doći. Mogao je krenuti noću kako bi umanjio snajperska dejstva, mogao je tražiti podršku ili organizovati da kolona krene u borbenom rasporedu. Oštećenja na vozilima ukazuje da se na kolonu pucalo iz bunkera, sa grada i krovova i to iz *zolja*, minobacača, snajepa i artiljerijskog oružja koje su imale (bosnaske) snage u okruženju. Takođe, pucano je na sanitetska vozila koja su posebno zaštićena Haškim i Ženevskim konvencijama. Da je došlo do napada na kolonu ukazuje i enormni, veliki gubitak snaga JNA u odnosu na TO i MUP. Na osnovu video snimaka utvrđeno je da razmak od prvog pucnja do opšte pucnjave manji od dve sekunde. Za to vreme optuženi nije mogao primiti tri poziva da se puca na kolonu i preneti naređenje *na vatru odgovoriti vatrom*.

Saslušanje veštaka prof. dr Slobodana Jovičića

Veštak je dopunio svoj nalaz i mišljenje, koje je obrazložio na prethodnom ročištu. Svedok Sinan Alić predao je Veću audioforenzički izveštaj video-snimka napada na kolonu, koji je obavio Centar iz San Franciska. Veštak je uporedio ovaj izveštaj sa svojim nalazom i utvrdio da nema drastičnih razlika, ali da je pomenuti izveštaj dosta sužene prilike. U pomenutom izveštaju stoji da je *lokacija prvih pucnjeva serevno od kamere* i da je *pretpostavka da je to pružje bilo unutar vozila ili zgrade, što je ometalo frekvenciju i određivanje tačnog mesta*.

Komentar:

Svedok Stublinčević je, najpre, rekao da je optuženog Jurišića viđao na sastanicima, ali da nisu lično razgovarali a zatim da ga ne poznaje iz tog perioda, ali da se imena seća. Nakon što mu je sudija Krstajić rekao da nikako nije mogao da sretne optuženog u tom periodu jer je penzionisan 1990. a mobilisan u aprilu 1992, kad svedok više nije bio u Tuzli, svedok je objasnio da mu je ime Jurišić poznato i da je osoba sa tim prezimenom dolazila u Komadnu, ali da ne zna o kom Jurišiću se radi.

Svedok Mitrović je na video snimku prepoznao svoje vozilo kao i glas Muhameda Brkića.